

νομῆς τιμητικοῦ στεφάνου εἰς ἀριστοτέχνην τοῦ λόγου καὶ ἀγνὸν πατριώτην, ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν παγερὰν ἀδιαφορίαν τῶν συγχρόνων Ἑλλήνων, οἵτινες οὐ μόνον ἐπέτρεψαν τὴν συγχάλυψιν τῶν ἐργατῶν εἰκονικοῦ πολέμου, ἀλλὰ καὶ τοὺς πλείστους αὐτῶν ἐτίμησαν διὰ βραχυῶν ἢ ἀνεβίβασαν εἰς ὑψηλὰ ἀξιώματα.

Καὶ οἱ μὲν ἀρχαῖοι ἐπρέσβευον, ὅτι «οὐδεὶς ἔστιν — ὡς λέγει ὁ Αἰσχίνης — ὑπεύθυνος τῶν ὀπωσοῦν πρὸς τὰ κοινὰ προσεληλυθότων.» Τοῦτο δέ, συνομολογῶν ὁ Δημοσθένης, ἀπαντᾷ «... ὡσθ' ἅπαντα τὸν βίον ὑπεύθυνος εἶναι ὁμολογῶ, ὧν ἡ διεκχειρήσα ἢ πεπολίτευμαι παρ' ὑμῖν», παραπονούμενος μόνον, διότι τῷ ἐζητεῖτο λόγος καὶ δι' ὅσα ἐδωρήσατο.

Ἡμεῖς δὲ οὐδὲ παρὰ τῶν συνταγματικῶς ὑπευθύνων διὰ τὸ αἶμα τῶν ἀθώων καὶ διὰ τὸ ὄνειδος τῆς πατρίδος ζητοῦμεν εὐθύνας, διότι ἤδη ἐν πολιτείᾳ ἀνευθύνων, οἷα ἡ ἐλληνική, — ἰδίως ἀπὸ τῆς ψηφίσεως τοῦ νόμου περὶ ὑπουργικῆς εὐθύνης:

«Ἀνεύθυνα καὶ ἀζήτητα καὶ ἀνεξέταστα πάντα εἰσι τὰ ἐν τῇ πόλει.»

Ἐν Καλλιθέᾳ (Ἀθηνῶν)

Τῆ 10 Αὐγούστου 1899.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ

ΕΙΔΕΣ;

Εἶδες τ' ἀστέρια δταν γελοῦν;
εἶδες τ' ἀστέρια δταν φιλοῦνται;
εἶδες τ' ἀστέρια δταν κυλοῦν
καὶ μέσ' στήν ἄβυσσο σκορπιοῦνται;

Αἶ! τόσῳ μόνον καὶ ἡ χαρὰ
μέσα 'ς τὰ στήθη μου ἐν: ἀνθίσει,
δὲ τῶν ἀστροῦ τὸ φιλί
καὶ τὸ χαμόγελο ἔχει ζήσει.

Ἀθῆναι, Ἰούλιος 1899.

ΜΑΡΙΚΑ ΠΙΠΙΖΑ